

Posłaniec św. Brunona

Nr 225

17 kwietnia 2016

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

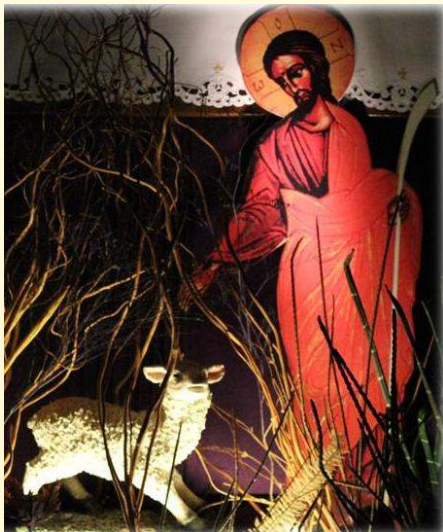
Ja jestem dobrym Pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają.

Jakże piękne fragmenty Ewangelii słyszeliśmy – słowa, które mówią o Dobrym Pasterzu. Wprowadzają one pokój do serca. Serce wrażliwe, które żyje Bogiem, doświadcza radości, ukojenia i odpocznienia. Bowiem Pan nazywa nas swoimi owcami, a o sobie mówi, że jest Pasterzem – dobrym Pasterzem.

Nie bez przyczyny Jezus pokazuje właśnie taką relację - owca i pasterz - porównując do niej dusze i Boga. Jezus bardzo często posługiwał się porównaniami, odnosząc się do życia, do tego co jest znane ludziom, czym żyją – by mogli lepiej zrozumieć. Oczywiście wszelkie porównania, kiedy mówi się o Bogu, mają ograniczenia, bo jest On wielką tajemnicą – nieskończoną i niepojętą – i żadne ludzkie słowa nie są w stanie wrażyć tego, co chcielibyśmy powiedzieć o Bogu. Wszystko jest

niedostateczne, niedoskonałe; wszystko jest małe wobec Niego. Powinniśmy cieszyć się, że Bóg mówi o nas jako o owcach, jako o tych, którymi On się opiekuje. To pasterz dba o swoje owce, myśli o nich. To on wyprowadza je na pastwiska, szukając tych jak najlepszych. Czuwa nad bezpieczeństwem. Dogląda każdej owcy, a te, które są chore, bierze na ramiona. Gdy wracają, sprawdza, czy wszystkie są. I choć to zadziwiająca, każdą zna po imieniu. O każdej wie wszystko.

Czy to nie wspaniałe? Jezus wie o tobie wszystko. I mówi o tym z miłością. Nie jako ten, który ciebie śledzi, ale jako ten, kto cię kocha i troszczy się o ciebie. I dlatego chce wiedzieć o tobie wszystko – aby dać ci to, czego potrzebujesz. Aby wspierać cię, gdy tego potrzebujesz, pomóc ci, kiedy masz problemy. On całym twoim życiem kieruje. Dbą o ciebie tak, jak pasterz o owe. Każdy twój krok jest Mu znany. To On ciebie wyprowadza na pastwiska. Patrzy, czy na nim nie ma trujących ziół. Sprawdza i pilnuje, czy nie widać dzikich zwierząt, które mogłyby ci zrobić krzywdę. I ty możesz poczuć się bezpiecznie – tak jak owieczka. Nie musisz się lękać, bo On twój los zabezpiecza, bo On o wszystko dba. W twoim sercu często powstają wątpliwości – a co gdy pojawiają się prawdziwe dramaty, wyjątkowo trudne sytuacje? Co wtedy? Czyż nie słyszałeś słów o tym, że Pasterz pozostawia wszystkie owce, by szukać tej jednej? Czy nie czytałeś w Piśmie Świętym, że Pasterz broni swoich owiec przed wilkami i niedźwiedziami. Pasterz - bardzo często pojawia się to słowo odnośnie Boga. W Starym Testamencie również Bóg mówił o sobie, iż jest Pasterzem całego narodu.

(dokończenie na str. 3)

Ewangelia wg Św. Jana (J 10,27-30).

Jezus powiedział:

„Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy”.

* * * * *

CZY DAJĘ SIĘ PROWADZIĆ JEZUSOWI?

W Niedzielę Dobrego Pasterza prosimy Pana o dwie rzeczy – o łaskę nowych powołań, kapłańskich i zakonnych, oraz o to, aby powołani byli pasterzami według Serca Dobrego Pasterza. Stawiamy też dwa pytania. Czy słuchamy głosu Boga i idziemy za Nim? Czy słuchamy tych, którzy uobecniają Boga tu na ziemi?

Pan pragnie zbawić każdego człowieka. Poczył nas o tym Jezus Chrystus, kiedy polecił swym uczniom, aby szli na krańce świata i głosili Ewangelię wszelkiemu stworzeniu (por. Mk 16,15). W szczególny sposób nakaz ten realizował św. Paweł, do którego Chrystus powiedział: „Ustanowiłem cię światłością dla pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi” (I czytanie). Apostoł Narodów pełnił swe posłannictwo najpierw

wśród Żydów, głosząc im słowo Boże i zachęcając do wytrwania w łasce Boga, a następnie wśród pogan. Dzięki posłudze św. Pawła, doskonałego naśladowcy Chrystusa, Dobrego Pasterza, ci, którzy otworzyli się na słowo Boże i łaskę Boga, przyodziewali się w białe szaty, stając się ludem Pana i Jego owczarnią (II czytanie). Jezus Chrystus, Dobry Pasterz, chce, aby Jego „owce” szły za Nim i słuchały Jego głosu. Pragnie, aby pełniły Jego wolę, naśladowały Go i upodabniały się do Niego. Jezus chce, abyśmy posiadli życie wieczne i nie zginęli na wieki (Ewangelia). Dlatego posyła nam głosicieli Bożej prawdy i szafarzy Bożej łaski.

Prośmy Pana, aby dał nam pasterzy, którzy, podobnie jak św. Paweł, będą mieli serca według Serca Dobrego Pasterza. Aby nigdzie nie brakowało tych, którzy będą służyć Jego owcom, w Jego owczarni.

* * * * *

„Bogaty w miłosierdzie Bóg znakomitą ziemię Polski uczynił w ciągu wieków żyzną i wydała ona przeobfite owoce duchowe”. Zdanie to, zaczynające się po łacinie słowami „Dives misericordiae”, nawiązującym do tytułu encykliki Jana Pawła II o Bożym miłosierdziu, czytamy w liście Papieża Franciszka do kard. Pietro Parolina. Watykańskiego sekretarza stanu Ojciec Święty mianował niedawno swoim legatem na obchody 1050-lecia Chrztu Polski, które odbywać się będą od czwartku do soboty (14-16 kwietnia) w Gnieźnie i Poznaniu. Papież podkreśla znaczenie chrztu Mieszka również dla początków państwa polskiego. Wskazuje, że dlatego jego rocznica winna być okazją do radości i ufego patrzenia w przyszłość nie tylko dla chrześcijan, ale dla wszystkich Polaków.

Ojciec Święty przypomina, że wielu synów i córek Polski, którzy odznaczyli się cnotami chrześcijańskimi czy męczeństwem, Kościół w różnych okresach wyniósł do chwały ołtarzy. Wymienia troje świętych z doby najnowszej, czczonych na całym świecie: Maksymiliana Kolbego, Faustynę i Jana Pawła II, który, jak pisze, ukazał wszystkim narodom „Odkupiciela człowieka” – po łacinie „Redemptorem hominis”, co znowu nawiązuje do tytułu jego encykliki.

Franciszek zleca swojemu legatowi, by w Poznaniu i Gnieźnie pozdrowił władze świeckie Polski i innych krajów, które się tam zbiorą. Kard. Parolin ma też zachęcić wszystkich uczestników rocznicowych obchodów 1050-lecia Chrztu do kierowania się Ewangelią, w tym do ochrony życia ludzkiego i rodziny.

(z nauczania papieża Franciszka)

Ja jestem dobrym Pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają. (dokończenie ze str. 1)

Jakże piękna to relacja pomiędzy Bogiem – Stwórcą, a człowiekiem. To słowo - Pasterz - zbliża Boga do człowieka. Bardzo często dusze traktują Boga jako Istotę odległą; potężną, owszem, ale daleką od człowieka. Dlatego Bóg dawał porównanie do różnych postaci – między innymi do pasterza – aby naród wybrany zrozumiał, że On jest Tym, który go prowadzi, opiekuje się nim. Pasterz dba o owce. Jego stosunek do nich nie jest chłodny i zimny. On prawdziwie każdą owieczkę zna – zna po imieniu. Bo Bóg zna każdą duszę po imieniu. Każdą przecież stworzył. I nie czynił tego grupowo, lecz każdą indywidualnie. Każdej nadał powołanie, w każdej złożył swoje dary, udzielił zdolności, uformował charakter i temperament. Każdą duszę umiejscowił w jakiejś rodzinie, w danym środowisku. Wiedział dokładnie, gdzie którą umieścić. Bóg wie wszystko. Wiedział dokładnie, jakich rodziców potrzebuje i jakie życie będzie prowadzić; jakich dać przyjaciół, z kim zetknąć, jak pokierować życiem, jakie dać sytuacje. A wszystko po to, aby dusza mogła kroczyć ku Niebu i być szczęśliwa. Wszystko z miłości.

Dlatego możemy poczuć się bardzo ważni ze względu na dzisiejsze czytanie. Bóg porównuje nas do owiec, a siebie do Pasterza; relacje pomiędzy sobą i duszami - do stosunku pasterzy do swych zwierząt. Dusza szczerą, prostą, otwartą potrafi zrozumieć te dzisiejsze słowa i odnosząc je do siebie, doznać pocieszenia. Bo Jezus jest tak blisko niej, patrzy szczególnie na nią, wie o niej wszystko i prowadzi ją. Wyprowadza ją na pastwiska pełne ziół i pilnuje, aby była na nich bezpieczna. Nie na darmo Bóg mówił nie raz do świętych dusz, iż wyprowadza duszę na niebieskie łąki. Łąka - miejsce obfitujące w pokarm, piękne, zalane słońcem, ukwiecone. Również przeszłe życie Bóg przyrównuje do takiej łąki.

Jezus mówi też o sobie jako o Bramie owiec. Jest to bardzo ważne określenie. Warto i nad nim się zatrzymać. Niech każdy z nas w chwili rozważania zastanowi się, czym kieruje się w swojej codzienności, podejmując jakieś decyzje – niekoniecznie bardzo ważne, zwykłe. Czy w każdej decyzji jest odniesienie się do Boga, prośba o Jego Ducha, do wartości z Nim związanych? Czy w każdej decyzji jest pytanie o Bożą wolę?

Jezus jest tą Bramą, przez którą przechodzisz, jeśli słuchasz, pytasz i starasz się czynić tak, jak wydaje ci się, że Bóg tego chce. Wtedy przechodzisz przez tę Bramę, wchodzisz powoli do wieczności. Jeżeli Jezus jest najważniejszą Osobą w twoim życiu, jeśli uznajesz go za Zbawiciela, to jest On twoją Bramą do Nieba. Jesteś bezpieczny. Możesz być pewien, że jesteś bezpieczny. Twoje życie jest bezpieczne – szczególnie to wieczne, masz je niejako zabezpieczone. Ale tylko wtedy, kiedy Jezus jest tą Bramą – i to nie od święta, ale na co dzień. Kiedy zagłębisz się w różne sytuacje, musisz przyznać, że często jest tak, że realizujesz swoje pragnienia i własną wolę. Twoje „ja” naciska, bo ty coś lubisz, bo tu wychodzi twoja ambicja, tutaj ważna jest opinia o tobie – co inni powiedzą; kiedy indziej – korzyść materialna, na czym zyskasz więcej i nie ma pytania: „A co Bóg na to?” Czy to jest właśnie ta Brama, przez którą masz przejść czy może jakaś inna.

Nie lękaj się pytać. Nie lękaj się słuchać. Bóg nie czyha ani na twój majątek, ani na twoją karierę, ani na zdrowie, wizerunek czy też na twych bliskich. On ciebie kocha. A ty masz pytać, abyś był bezpieczny; byś przechodził przez tę właściwą Bramę i cały czas był w ramionach Pasterza. Aby On mógł nad tobą czuwać i bronić od dzikich zwierząt; sprawdzać łąkę – czy nie ma na niej zatrutych ziół. Dlatego masz pytać. Pasterz hoduje owce, a nie czyha na nie. On je kocha. W jednym z fragmentów Pisma Świętego możemy przeczytać, że Pasterz nawet położył się na postaniu wśród swych owiec. To też wskazuje na to, jaki ma do nich stosunek. Skoro więc Bóg mówi o tobie tak pięknie, że jesteś tą owieczką w Jego owczarni, a On jest twoim Pasterzem, to i ty odpowiedz. I rzeczywiście bądź taką owieczką, która słucha, idzie za Pasterzem i jest Mu posłuszna. Abyś doświadczył tego, że jesteś z owczarni Boga. I zobacz, jak On dba o ciebie, jak bezpiecznie wyprowadza ze wszelkich zagrożeń. Choćby to były najtrudniejsze sytuacje – razem z Nim jest o wiele łatwiej. On bierze ciebie na ramiona i wynosi z tego miejsca, gdzie było zagrożenie.

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. W Ewangelii czwartej niedzieli Wielkanocy słyśmy, że Pan Jezus porównuje się do pasterza troszczącego się o owce. Tak! Pan Jezus jest Dobrym Pasterzem, który opiekuje się nami – swoimi owcami i każdego z nas pragnie obdarować życiem wiecznym, które wysłużył przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Dziękujemy za ten dar, dziękujemy za nieskończoną miłość Pana Boga i bądźmy Mu posłuszni.

2. To porównanie Jezusa do pasterza każe nam nazywać tę niedzielę niedzielą Dobrego Pasterza. W tym dniu przypada Światowy Dzień Modlitw o Powołania, który rozpoczyna kwartalne dni modlitw o powołania do służby w Kościele. Módlmy się o gorliwych kapłanów i osoby zakonne, którzy będą naśladować przykład Chrystusa – Dobrego Pasterza. W ciągu tego tygodnia pragniemy się wspólnie modlić w tej intencji.

3. W sobotę będziemy obchodzić uroczystość Świętego Wojciecha, biskupa, męczennika i patrona Polski. Znajdźmy czas na spotkanie z Chrystusem we Mszy Świętej i na modlitwę w intencji naszej umiłowanej Ojczyzny.

4. Solenizantom i jubilatom tygodnia składamy najserdeczniejsze życzenia i zapewniamy o modlitewnej pamięci. Modlitwą otaczamy również parafian, którzy odeszli w ostatnim czasie do wieczności, i ich rodziny.

Wasz Proboszcz

* * * * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJE NAM:

• **w sobotę**, 23 kwietnia – **św. Wojciech**, biskup Pragi oraz misjonarz na Węgrzech i w Polsce, który wyruszył z misją ewangelizacyjną do pogańskich Prus, gdzie poniósł śmierć męczeńską; obok Maryi, Królowej Polski, i św. Stanisława, główny patron naszej Ojczyzny.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (w kościele na cmentarzu), 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymsko - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: brunon.lomza@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl